U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudkyň JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. T. A.**, proti žalovanému: **Policie České republiky**, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, obor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, se sídlem Křižíkova 12, Praha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 6. 2013, čj. KRPA-241043/ČJ-2013-000022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2013, čj. 1 A 48/2013 - 29,

takto:

I. Žalobci **se neustanovuje** zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

II. Kasační stížnost **se odmítá.**

III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou dne 2. 7. 2013 u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti rozhodnutí žalovaného o jeho zajištění za účelem správního vyhoštění. Městský soud rozsudkem ze dne 25. 7. 2013 žalobu zamítl. Jelikož v průběhu řízení před městským soudem byl žalobce na základě rozhodnutí o správním vyhoštění vyhoštěn do Nigerie, městský soud rozsudek doručoval na jeho poslední známou adresu v Nigérii. Zásilka se ale vrátila s označením „adresát na adrese neznámý“. Dne 30. 7. 2013 došlo městskému soudu v jiném řízení žalobce jeho podání, ve kterém soud informoval o změně doručovací adresy. Městský soud se na tuto nově sdělenou adresu znovu pokusil rozsudek doručit, opět ale neúspěšně. Soud stejný pokus se stejným výsledkem zopakoval ještě jednou. Dne 2. 5. 2014 žalobce soudu opět v jiném řízení zaslal podání, na kterém byly obsaženy další dvě adresy pro doručování do Nigerie. Pokusy soudu na tyto adresy rozsudek doručit však opět nebyly úspěšné. Následně soud usnesením ze dne 27. 11. 2014 žalobci ustanovil dle § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (s. ř. s.) ve spojení s § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (o. s. ř.) opatrovníka, kterému rozsudek doručil dne 6. 1. 2015.

[2] Dne 4. 1. 2016 se žalobce prostřednictvím e-mailu obrátil na městský soud se žádostí o sdělení stavu řízení. Městský soud mu dne 3. 2. 2016 stejnou cestou sdělil, že ve věci byl vydán rozsudek, který dne 6. 1. 2015 nabyl právní moci. Zároveň žalobci poskytl kopii rozsudku.

[3] Žalobce (stěžovatel) se dne 5. 2. 2016 obrátil na Nejvyšší správní soud s kasační stížností proti rozsudku městského soudu. Současně soud požádal o ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Před meritorním posouzením věci se Nejvyšší správní soud zabýval otázkou splnění zákonem stanovených podmínek pro řízení o kasační stížnosti. Jednou z podmínek je i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

[5] Dle ustanovení § 106 odst. 2 zákona s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[6] Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[7] Z obsahu předloženého spisu městského soudu vyplynulo, že napadený rozsudek byl doručen opatrovníkovi stěžovatele v úterý 6. 1. 2015 (viz doručenka na č. l. 53). V dané věci je přitom zřejmé, že podmínky pro ustanovení opatrovníka jako zástupce stěžovatele splněny byly (viz § 29 odst. 3 o. s. ř., dle kterého může předseda senátu ustanovit opatrovníka účastníku, jemuž se nepodařilo doručit na známou adresu v cizině). Má-li účastník zástupce, doručuje se pouze jemu (§ 42 odst. 2 s. ř. s.) Úterý 6. 1. 2015 je tedy dnem určujícím počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti.

[8] Konec lhůty dvou týdnů pro podání kasační stížnosti dle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. na úterý 20. 1. 2015. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti (tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit).

[9] Ze záznamu o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu soudu soud zjistil, že stěžovatel odeslal kasační stížnost prostřednictvím e-mailu dne 5. 2. 2016 (kterou následně potvrdil písemným podáním shodného obsahu podaného k přepravě dne 8. 2. 2016), tj. více než jeden rok po zákonem stanovené lhůtě. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně. Z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] Vzhledem k závěru o opožděnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zamítl žádost stěžovatele o ustanovení zástupce. Z dikce § 35 odst. 8 ve spojení s § 36 odst. 3 s. ř. s. vyplývá, že účastníkovi může být ustanoven zástupce při současném splnění čtyř

předpokladů: a) je podán návrh na ustanovení zástupce, b) podaný návrh (na zahájení řízení) není zjevně neúspěšný, c) žadatel doložil nedostatek prostředků pro vedení řízení a d) ustanovení zástupce je nezbytně třeba k ochraně navrhovatelových práv. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nebyla naplněna druhá z uvedených podmínek, neboť návrh stěžovatele je zjevně neúspěšný. Kasační stížnost je opožděná a na závěru o jejím odmítnutí by nebyl s to nic změnit ani ustanovený zástupce (srov. např. rozsudek ze dne 3. 3. 2011, čj. 3 Ads 149/2010 - 126).

[11] Soud rovněž konstatuje, že v souladu s judikaturou v situaci odmítnutí kasační stížnosti pro zjevnou opožděnost dle zásady procesní ekonomie netrval na povinném zastoupení stěžovatele ani na zaplacení soudního poplatku (srov. např. usnesení ze dne 14. 5. 2008, čj. 7 Afs 34/2008 - 103, nebo ze dne 19. 9. 2012, čj. 6 Ads 95/2012 - 23).

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. dubna 2016

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu